

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ורבנן, למקדש מנא להו?												ז	לה.
הלכתא גמירי להו.	[רבנן]											!	לה.
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.	דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן:											!	לה.
ערבי נחל - הגדילות על הנחל, פרט לצפצפה הגדילה בין ההרים.	תנו רבנן:											■	לה.
מאי קראה (יחזקאל יז) קח על מים רבים צפצפה שמו.	רבי זירא:											■	לה.
ודילמא פרושי קא מפרש, קח על מים רבים ומאי ניהו צפצפה	אמר ליה אביי:											ז	לה.
אם כן מאי שמו?	[רבי זירא]											!	לה.
אמר הקדוש ברוך הוא: אני אמרתי שיהו ישראל לפני כקח על מים רבים, ומאי ניהו - ערבה. והן שמו עצמן כצפצפה שבהרים.	רבי אבהו:											■	לה.
קח על מים רבים צפצפה שמו	איכא דמתני לה להאי קרא אמתניתא:											■	לה.
ודילמא פרושי קא מפרש, קח על מים רבים מאי ניהו - צפצפה.	מתקיף לה רבי זירא:											ז	לה.
אם כן מאי שמו												!	לה.
אמר הקדוש ברוך הוא: אני אמרתי שיהו ישראל לפני כקח על מים רבים, ומאי ניהו ערבה, והן שמו עצמן כצפצפה שבהרים.	רבי אבהו:											■	לה.
אי זהו ערבה ואיזהו צפצפה? ערבה קנה שלה אדום, ועלה שלה משוך, ופיה חלק. צפצפה, קנה שלה לבן, ועלה שלה עגול, ופיה דומה למגל.	תנו רבנן:											■	לה.
דומה למגל - כשר, דומה למסר - פסול	והא תניא:											■	לה.
כי תניא היא - בחילפא גילא.	אביי:											!	לה.
שמע מינה האי חילפא גילא כשר להושענא.	אביי:											■	לה.
פשיטא												ז	לה.
מהו דתימא: הואיל ואית ליה שם לוי - לא נתכשר, קא משמע לן.												!	לה.
ואימא הכי נמי?												ז	לה.
ערבי נחל אמר רחמנא, מכל מקום.												!	לה.
הני תלת מילי אשתני שמיהו מכי חרב בית המקדש:	רב חסדא:											■	לה.
חלפתא ערבתא, ערבתא חלפתא, מאי נפקא מינה - ללולב.												■	לה.
שיפורא חצוצרתא חצוצרתא שיפורא, מאי נפקא מינה - לשופר של ראש השנה.												■	לה.
פתורתא פתורא, פתורא פתורתא, למאי נפקא מינה - למקח וממכר.												■	לה.
בי כסי הובלילא, הובלילא בי כסי, למאי נפקא מינה - למחט הנמצא בעובי בית הכסות.	אביי אף אני אומר:											■	לה.
בבל בורסיף, בורסיף בבל, למאי נפקא מינה - לגיטי נשים.	רבא בר יוסף אף אני אומר:											■	לה.
שלשה הדסים ושתי ערבות לולב אחד ואתרוג אחד, אפילו שנים קטומים ואחד אינו קטום.	רבי ישמעאל:											■	לה:
אפילו שלשתן קטומים.	רבי טרפון:											■	לה:
כשם שלולב אחד ואתרוג אחד, כך הדס אחד וערבה אחת.	רבי עקיבא:											■	לה:
(ויקרא כג) פרי עץ הדר - אחד, כפת תמרים - אחד, ענף עץ עבת - שלשה, ערבי נחל - שתיים, ואפילו שנים קטומים ואחד שאינו קטום.	תניא, רבי ישמעאל:											■	לה:
שלשה, ואפילו שלשתן קטומים.	רבי טרפון:											■	לה:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		מ	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	א	
סוכה-לולב הגזול	מאן דאמר												
מימרא	רבי עקיבא:								◆	■	◇	לד:	
כשם שלולב אחד ואתרוג אחד כך הדס אחד וערבה אחת.	אמר לו רבי אליעזר:								‡	■	◇	לד:	
יכול יהא אתרוג עמהן באגודה אחת?	אמרת: [רבי עקיבא]								!	■	◇	לד:	
וכי נאמר פרי עץ הדר וכפת תמרים? והלא לא נאמר אלא כפת.										■	◇	לד:	
ומנין שמעכבין זה את זה - תלמוד לומר ולקחתם - שתהא לקיחה תמה.												לד:	
ורבי ישמעאל, מה נפשך: אי שלימין בעי - ליבעי נמי כולהו, אי לא בעי שלימין - אפילו חד נמי לא?										‡		לד:	
חזר בו רבי ישמעאל.	ביראה אמר רבי אמי:									!	◇	לד:	
הלכה כרבי טרפון.	רב יהודה אמר שמואל:									■	◇	לד:	
ואודא שמואל לטעמיה										■		לד:	
אשוו וזבינו, ואי לא - דרישנא לכו כרבי טרפון.	דאמר להו שמואל להנהו דמזבני אסא:									○	■	◇	לד:
מאי טעמא?										^		לד:	
אילימא משום דמיקל										!		לד:	
ולידרוש להו כרבי עקיבא דמיקל טפ?										‡	◇	לד:	
תלתא קטומי - שכיו, חד ולא קטום - לא שכיו.										!	◇	לד:	
אתרוג הגזול והיבש - פסול.											■	לד:	
של אשרה ושל עיר הנדחת - פסול.											■	לד:	
של ערלה - פסול											■	לד:	
של תרומה טמאה פסול											■	לד:	
של תרומה טהורה - לא יטול, ואם נטל - כשר.											■	לד:	
של דמאי, בית שמאי פוסלין	[בית שמאי]										◆	■	לד:
מכשירין.	בית הלל:										◆	■	לד:
של מעשר שני בירושלים - לא יטול, ואם נטל - כשר.											■	לד:	
עלתה חזוית על רובו, נטלה פטמתו, נקלף, נסדק, ניקב וחסר כל שהוא - פסול. עלתה חזוית על מיעוטו, נטל עוקצו, ניקב ולא חסר כל שהוא - כשר.											■	לד:	
אתרוג הכושי פסול.											■	לד:	
והירוק ככרתי, רבי מאיר מכשיר	[רבי מאיר]										◆	■	לד:
פוסל.	רבי יהודה:										◆	■	לד:
שיעור אתרוג הקטן רבי מאיר אומר: כאגוז	[רבי מאיר]										◆	■	לד:
כביצה	רבי יהודה:										◆	■	לד:
ובגדול - כדי שיאחז שנים בידו, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]										◆	■	לד:
אפילו אחד בשתי ידיו.	רבי יוסי:										◆	■	לד: